

В. В. Плавшуда

здобувач

Науково-дослідного інституту публічного права

ORCID ID: 0009-0009-6626-1274

АДМІНІСТРАТИВНІ ОРГАНИ, ЯКІ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ ІНФРАСТРУКТУРИ В УКРАЇНІ

В статті розкрито юридичну природу адміністративних органів, які здійснюють публічне адміністрування транспортної інфраструктури в Україні. Це органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування та інші уповноважені суб'єкти, що реалізують державну політику, забезпечують нормативно-правове регулювання, контроль, нагляд та адміністрування у сфері транспортної інфраструктури з метою її безпечного, ефективного функціонування та розвитку. Провідним адміністративним органом у цій сфері є Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури України, яке здійснює формування та реалізацію державної політики у галузях автомобільного, залізничного, авіаційного, трубопровідного транспорту, будівництва, реконструкції та ремонту об'єктів транспортної інфраструктури. Його діяльність спрямована на забезпечення безпеки перевезень, стандартизацію дорожнього покриття, розвиток транспортних коридорів та міжнародну інтеграцію української інфраструктури. Також значну роль у сфері транспортної безпеки відіграє Державна інспекція України з безпеки на наземному транспорті, яка контролює дотримання правил дорожнього руху, ліцензує перевізників та проводить розслідування дорожньо-транспортних пригод. Водночас Укртрансінспекція здійснює профілактичні заходи для зниження аварійності та розробляє стратегії модернізації залізничної інфраструктури. Окремо розглянуто діяльність Міністерства енергетики України, яке адмініструє трубопровідний транспорт, формує політику в сфері транспортування нафти і газу та контролює безпеку магістральних трубопроводів. У сфері морського та внутрішнього водного транспорту функції адміністративного регулювання виконує Державна служба морського та внутрішнього водного транспорту України, яка відповідає за нагляд за судноплавством, видачу ліцензій та сертифікацію суден. Крім того, Адміністрація морських портів України займається розвитком портової інфраструктури та її модернізацією. Авіаційну галузь регулює Державна авіаційна служба України, яка контролює безпеку польотів, сертифікує аеропорти та ліцензує авіакомпанії, сприяючи інтеграції української авіації у європейську систему повітряного транспорту.

Ключові слова: адміністративний орган, безпека дорожнього руху, безпека повітряного транспорту, державна інспекція України, державна політика, державна служба морського транспорту, державний контроль та нагляд, експлуатація та реконструкція доріг, ліцензування перевізників, міжнародна інтеграція інфраструктури, місцеве самоврядування, нормативно-правове регулювання, орган виконавчої влади, технічний стан транспортних засобів, транспортна інфраструктура.

Постановка проблеми. Проблематика діяльності адміністративних органів у сфері публічного адміністрування інфраструктури України набуває особливої значущості у контексті сучасних викликів, зумовлених процесами євроінтеграції, необхідністю ефективного державного публічного адміністрування, а також викликами, пов'язаними з воєнними діями та повоєнним відновленням країни.

Публічне адміністрування інфраструктурою потребує високого рівня координації між орга-

нами виконавчої влади, місцевого самоврядування та спеціалізованими адміністративними структурами, що здійснюють регулювання, контроль та стратегічне планування у сферах транспорту, енергетики, зв'язку та інших критично важливих об'єктів. Особливо актуальним є питання адаптації механізмів публічного адміністрування до європейських стандартів, що передбачає гармонізацію нормативно-правової бази, впровадження інноваційних управлінських рішень і забезпечення належного рівня

транспарентності та ефективності в публічному адмініструванні. Особливу увагу слід приділити діяльності адміністративних органів у сфері відновлення та модернізації інфраструктури, зруйнованої внаслідок війни. Відбудова транспортних, енергетичних та комунікаційних мереж вимагає чіткого розподілу повноважень між державними органами, ефективного публічного адміністрування фінансових ресурсів, залучення міжнародних партнерів та інтеграції України у глобальні інфраструктурні проекти.

Таким чином, науковий аналіз ролі адміністративних органів у процесі публічного адміністрування інфраструктури України є важливим для вдосконалення механізмів державного публічного адміністрування, посилення інституційної спроможності органів влади та прискорення євроінтеграційних процесів.

Аналіз останніх досліджень. До проблеми публічного адміністрування інфраструктури в Україні звертали свою увагу вчені А. Берлач, О. Банасько, О. Буханевич, Б. Богдан, В. Галуцько, О. Гапонов, В. Курило, Д. Котелевець, О. Лагоднюк, Б. Логвиненко, А. Магомедов, В. Пархета, О. Петришин, Н. Пігуль, В. П. Писаренко, М. Погорецький, О. В. Пантась, О. Романюк, О. Савченко, М. Сокіран, О. Ситников, А. А. Приходько, В. Стеценко, М. Сусак, М. Цвік, П. Черняга, А. Чорноус, В. Фелик, Г. Фердман та ін. Проте аналізовані нами проблеми не розглядалися ними в умовах воєнного стану комплексно. Зазначені та інші вчені зосереджують свою увагу на більш загальних теоретичних стосовно адміністративного права та спеціальних викликах щодо окремих галузей та сфер публічного адміністрування інфраструктури. Отже, тема статті є актуальною.

Мета статті полягає в тому щоб на основі теорії адміністративного права та діючого законодавства розкрити юридичну природу та зміст джерел адміністративного права які забезпечують публічне адміністрування інфраструктури в Україні.

Виклад основних положень. На доктринальному рівні визначається, що публічна адміністрація – це система державних і недержавних суб'єктів, які здійснюють адміністративні функції в інтересах суспільства, забезпечуючи виконання державної політики та надання публічних послуг. Вона може трактуватися широко, охоплюючи органи виконавчої влади, місцеве самоврядування та інші суб'єкти, або вузько – лише як систему органів виконавчої влади. До її структурних елементів належать

публічні органи влади, приватні особи та громадські організації, що виконують делеговані функції, а також міжнародні інституції, залучені до реформування та моніторингу адміністративного управління [1]. Однак, згідно із Законом України від 17 лютого 2022 року № 2073-IX «Про адміністративну процедуру», у науковому обігу було легалізовано категорійне визначення «адміністративний орган» як орган виконавчої влади, орган влади Автономної Республіки Крим, орган місцевого самоврядування, їх посадова особа або інший суб'єкт, який відповідно до закону уповноважений здійснювати функції публічної адміністрації [2]. Останню законодавчу категорію ми беремо за основу.

Адміністративно-правове регулювання дорожньо-транспортної інфраструктури в Україні здійснюється через систему адміністративних органів різних рівнів, які виконують стратегічні, тактичні та операційні функції у сфері публічного адміністрування. Основними проблемами в цій сфері залишаються відсутність чіткої координації між суб'єктами публічного адміністрування, недостатній контроль за реалізацією політики, незавершеність адміністративної реформи та брак фінансування. Для підвищення ефективності необхідно чітко розподілити повноваження між органами влади, посилити державний контроль та стимулювати залучення інвестицій у розвиток інфраструктури. Центральний орган виконавчої влади, який здійснює формування державної політики у сфері дорожньо-транспортної інфраструктури, розробляє стратегічні документи, визначає пріоритети розвитку транспортної мережі, створює нормативно-правові засади функціонування інфраструктури, а також координує діяльність інших органів влади, реалізує державні програми та залучає інвестиції [3].

Центральний орган виконавчої влади, який здійснює публічне адміністрування дорожнім господарством, відповідає за розвиток, експлуатацію, утримання та реконструкцію інфраструктури, здійснює контроль за якістю дорожнього покриття, організовує заходи з безпеки руху та розподіляє фінансування між регіонами. Центральний орган виконавчої влади, який здійснює контроль за безпекою транспортних перевезень, виконує функції державного нагляду у сфері дорожнього руху, пасажирських і вантажних перевезень, забезпечує дотримання стандартів безпеки, ліцензування перевізників та контроль за технічним станом транспортних засобів. На регіональному рівні

функціонують місцеві органи публічного адміністрування, до яких належать органи місцевого самоврядування. Вони реалізують політику у сфері дорожньо-транспортної інфраструктури в межах адміністративно-територіальних одиниць, розробляють і впроваджують місцеві програми розвитку, контролюють організацію дорожнього руху та забезпечують фінансування інфраструктурних проєктів. Локальні органи публічного адміністрування, до яких належать структурні підрозділи на місцях, можуть бути підпорядковані як органам виконавчої влади, так і органам місцевого самоврядування. Вони безпосередньо відповідають за утримання доріг, координацію діяльності комунальних підприємств та контроль за реалізацією місцевих інфраструктурних проєктів. Крім того, локальні органи забезпечують реалізацію політики у сфері безпеки дорожнього руху та моніторинг стану дорожньої мережі, що сприяє ефективному управлінню транспортною інфраструктурою на місцевому рівні [4].

Присвячуючи схожу з нами наукову студію В. Пархета розкриває що, до адміністративних органів що здійснюють публічне адміністрування у сфері транспортної інфраструктури України відноситься центральний орган виконавчої влади, що формує та забезпечує реалізацію державної політики у сферах транспорту, дорожнього господарства та безпеки руху. Завдання та повноваження якого визначені під законом нормативно-правовому акту затвердженого постановою кабінету міністрів України. Відповідно до якого воно координує діяльність у сфері транспортної інфраструктури та забезпечує її розвиток. Крім того до органів публічного адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури належать певні спеціалізовані агентства та інспекції [5].

Умовах сьогодення таким центральним органом виконавчої влади є авдання та повноваження Міністерство розвитку громад та територій України. Яке у сфері автомобільного та залізничного транспорту формує та реалізує державну політику щодо розвитку та модернізації автомобільного та залізничного транспорту, включаючи управління дорожнім господарством і залізничною інфраструктурою. Міністерство відповідає за безпеку на автомобільному транспорті загального користування, міському електричному та залізничному транспорті, контролює дотримання стандартів безпеки перевезень та здійснює державний нагляд за діяльністю перевізників. Крім того, Мінрозвитку

впроваджує технічне регулювання у сфері транспорту, визначає пріоритети інвестицій у транспортну галузь та забезпечує розвиток мультимодальних перевезень [6].

У сфері морського, внутрішнього водного та авіаційного транспорту Мінрозвитку забезпечує розвиток, будівництво, реконструкцію та модернізацію портової, судноплавної та аеропортової інфраструктури. Міністерство здійснює контроль за навігаційно-гідрографічним забезпеченням судноплавства, торговельним мореплавством та безпекою польотів. Воно також реалізує державну політику щодо розвитку авіаційного транспорту та використання повітряного простору України, визначає стандарти та вимоги до безпеки перевезень на цих видах транспорту. До повноважень Мінрозвитку входить співпраця з міжнародними організаціями у сфері авіації та судноплавства, а також регулювання діяльності морських і внутрішніх водних портів. У сфері трубопровідного транспорту Мінрозвитку координує реалізацію державної політики щодо розвитку, технічного регулювання та безпеки функціонування трубопровідного транспорту, включаючи транспортування нафти, газу та інших рідких вантажів. Міністерство відповідає за контроль за ефективним використанням паливно-енергетичних ресурсів, розвиток альтернативних видів палива, а також за енергетичну ефективність транспортної інфраструктури. До його компетенції входить розробка та впровадження стратегій модернізації трубопровідних систем, управління їх безпекою та координація міжнародного співробітництва у сфері транспортування енергоресурсів [6].

Державне агентство відновлення та розвитку інфраструктури України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого координується Кабінетом Міністрів України через Віце-прем'єр-міністра з відновлення України – Міністра розвитку громад, територій та інфраструктури. Основними завданнями Агентства є реалізація державної політики у сфері дорожнього господарства, управління автомобільними дорогами загального користування державного значення, будівництво, реконструкція та модернізація об'єктів транспортної, енергетичної та житлово-комунальної інфраструктури, а також розвиток і утримання пунктів пропуску через державний кордон. Важливими напрямками діяльності Агентства також є контроль за безпекою автомобільних доріг, участь у цифровому розвитку транспортного сектору та співпраця з міжнародними організаціями у сфері

розвитку інфраструктури. До основних повноважень Агентства відновлення належать здійснення будівництва та ремонту автомобільних доріг, організація заходів з енергетичної ефективності будівель, контроль за функціонуванням транспортної інфраструктури в кризових ситуаціях та залучення інвестицій у розвиток інфраструктури. Агентство також видає дозволи на розміщення об'єктів дорожнього сервісу та контролює розміщення рекламних конструкцій у межах смуги відведення автомобільних доріг загального користування [7].

В свою чергу Державна інспекція України з безпеки на наземному транспорті є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра інфраструктури. Основними завданнями інспекції є реалізація державної політики з питань безпеки на автомобільному, міському електричному та залізничному транспорті, здійснення державного нагляду та контролю за дотриманням нормативно-правових актів у цій сфері, а також аналіз та профілактика катастроф, аварій і дорожньо-транспортних пригод. До ключових повноважень Укртрансінспекції належать облік і аналіз причин аварій на транспорті, розробка профілактичних заходів щодо підвищення безпеки, ліцензування діяльності з перевезення пасажирів та небезпечних вантажів, контроль за дотриманням екологічних норм на автомобільному та залізничному транспорті, а також міжнародне співробітництво у сфері безпеки транспорту. Інспекція здійснює контроль за дотриманням стандартів безпеки при здійсненні міжнародних перевезень, видає відповідні дозвільні документи та сертифікати, бере участь у розробці нормативних актів та міжнародних угод у сфері безпеки наземного транспорту [8].

У сферах морського та внутрішнього водного транспорту публічне адміністрування забезпечують Державна служба морського і внутрішнього водного транспорту та судноплавства України (Морська адміністрація) та Адміністрація морських портів України. Морська адміністрація здійснює державний нагляд і контроль у цій сфері, а Адміністрація морських портів України управляє державними морськими портами, забезпечує їхню безпеку та розвиток. Державна служба морського і внутрішнього водного транспорту та судноплавства України виконує ключову роль у регулюванні морського та внутрішнього водного транспорту. Основними її завданнями є реалізація державної політики

у цих сферах, контроль за виконанням міжнародних зобов'язань України, регулювання торговельного мореплавства та судноплавства на внутрішніх водних шляхах, а також забезпечення безпеки перевезень. Вона відповідає за навігаційно-гідрографічний супровід судноплавства, нагляд за дотриманням екологічних стандартів і виконанням міжнародних норм. Також служба забезпечує аварійно-рятувальну діяльність, контроль за роботою лоцманських служб та розслідування інцидентів у сфері водного транспорту. До її повноважень входять державний нагляд і контроль за безпекою суден, екіпажів і портової інфраструктури, а також видача ліцензій і реєстрація суден у відповідних державних реєстрах. Вона взаємодіє з міжнародними організаціями, готує пропозиції щодо імплементації міжнародних угод і контролює діяльність класифікаційних товариств. Крім того, служба займається підготовкою та сертифікацією персоналу водного транспорту, видачею кваліфікаційних документів морякам і судноводіям внутрішнього плавання, а також впроваджує заходи для мінімізації впливу транспорту на довкілля [9].

Своєю чергою Адміністрація морських портів України забезпечує ефективне функціонування та розвиток портової інфраструктури, організовує безпеку мореплавства в акваторіях портів, здійснює управління державним майном, справляння та використання портових зборів. До її основних завдань входить контроль за перебуванням і переміщенням суден у портах, координація діяльності морських портів, розробка стратегій їх розвитку та виконання аварійно-рятувальних заходів у разі надзвичайних ситуацій. Вона також відповідає за екологічний моніторинг, дотримання екологічних стандартів та ліквідацію наслідків забруднення акваторій. Серед її повноважень – контроль за безпекою судноплавства, управління лоцманськими службами, будівництво та модернізація портової інфраструктури, підтримання глибин у портах. Адміністрація займається економічною діяльністю, включаючи організацію операцій зі зберігання і реалізації вантажів, взаємодію з міжнародними організаціями, розробку нормативно-правових актів та контроль за перевезенням небезпечних вантажів. Окрему увагу вона приділяє дотриманню міжнародних стандартів [10].

Сфері публічного адміністрування інфраструктури авіаційної галузі основними адміністративними органами є Державна авіаційна

служба України як центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері цивільної авіації, здійснює контроль за безпекою польотів, сертифікацію повітряних суден, аеропортів та авіаційного персоналу; Державне підприємство обслуговування повітряного руху України, що забезпечує управління повітряним рухом, навігаційно-інформаційне обслуговування та контроль за дотриманням правил використання повітряного простору; та Національне бюро з розслідування авіаційних подій та інцидентів з цивільними повітряними суднами як спеціалізований орган, що проводить розслідування авіаційних аварій та розробляє рекомендації щодо підвищення рівня авіаційної безпеки.

Державіаслужба реалізує державну політику у сфері цивільної авіації та використання повітряного простору України. Вона забезпечує державний контроль за безпекою польотів, організацією використання повітряного простору та аеронавігаційного обслуговування. Також служба координує діяльність з міжнародними організаціями, розробляє державні програми розвитку авіації, здійснює сертифікацію авіаційної техніки, аеродромів та авіаційного персоналу. Крім того, вона відповідає за інтеграцію авіаційного сектору України в європейську систему повітряного транспорту, контроль за екологічною безпекою авіаційної діяльності та реалізацію заходів із запобігання актам незаконного втручання. Служба здійснює державний нагляд за безпекою польотів, сертифікує та реєструє повітряні судна, навчальні заклади для авіаційного персоналу, а також ліцензує господарську діяльність у сфері авіаперевезень. Державіаслужба встановлює вимоги до аеронавігаційного обслуговування, контролює організацію пошуково-рятувальних операцій, забезпечує регулювання тарифної та фінансової політики в галузі. Вона проводить інспекції авіакомпаній та аеропортів, наглядає за дотриманням міжнародних стандартів безпеки та надає дозволи на повітряні перевезення, а також координує реалізацію міжнародних авіаційних угод України [11].

Украероцентр є ключовою структурою у сфері організації повітряного простору та регулювання повітряного руху, входить до об'єднаної цивільно-військової системи організації повітряного руху України та виконує завдання в інтересах цивільної авіації й оборони держави. Він підпорядковується Державному підприємству «Украерорух», а з питань

оборони – Генеральному штабу Збройних Сил України. Основна діяльність Центру полягає у плануванні, координації та регулюванні використання повітряного простору України, забезпеченні оперативного реагування на надзвичайні ситуації, контролі за дотриманням правил повітряного руху, встановленні заборон і обмежень для безпеки польотів, автоматизації управління повітряним рухом, а також взаємодії з органами влади та міжнародними організаціями, такими як ICAO та Євроконтроль. Центр проводить сертифікацію та нагляд за діяльністю аеронавігаційних служб, бере участь у розробці нормативно-правових актів та забезпечує відповідність міжнародним стандартам авіаційної безпеки. Виконуючи цілодобову координацію всіх процесів, пов'язаних із використанням повітряного простору України, Украероцентр є важливим елементом у забезпеченні безпеки польотів як для цивільної, так і для військової авіації [12].

У галузі магістрального трубопровідного транспорту України публічне адміністрування здійснюють ключові органи та підприємства. Міністерство енергетики України (Міненерго) відповідає за формування та реалізацію державної політики у сфері транспортування нафти, природного газу та продуктів їхньої переробки, а також здійснює контроль за діяльністю підприємств галузі. Оператором газотранспортної системи виступає ТОВ «Оператор газотранспортної системи України», який забезпечує експлуатацію, розвиток і технічну безпеку магістральних газопроводів. АТ «Укртрансгаз» виконує функції зберігання природного газу у підземних сховищах та здійснює балансування газотранспортної системи. АТ «Укртранснафта» є оператором магістральних нафтопроводів, відповідальним за транспортування нафти територією України. Видобутком природного газу та його первинним транспортуванням займається АТ «Укргазвидобування», яке є найбільшим видобувним підприємством країни. Ці установи та компанії забезпечують безперебійне функціонування трубопровідної інфраструктури, енергетичну безпеку та стабільність ринку нафти та газу в Україні.

Міністерство енергетики України відіграє ключову роль у формуванні та реалізації державної політики у сфері енергетики, що безпосередньо впливає на транспортну інфраструктуру. Основні завдання Міненерго включають забезпечення стабільного постачання електричної енергії, яка є необхідною для функці-

онування електромобілів, електрифікованого залізничного транспорту та інших видів транспорту, що використовують електричну енергію. Міненерго також відповідає за розробку правил технічної експлуатації енергетичних систем, що впливають на транспортну інфраструктуру, та контроль за безпекою постачання електричної енергії. Важливим напрямком діяльності Міненерго є розвиток нафтогазового комплексу, який забезпечує стабільне постачання природного газу, що використовується як паливо для автомобілів, залізничного транспорту та інших видів транспорту. Міністерство розробляє та реалізує державну політику у цій сфері, контролює безпеку постачання газу та розробляє правила технічної експлуатації газотранспортних систем.

Міненерго також активно займається розвитком відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, таких як біопаливо та водень, що мають велике значення для екологічно чистого транспорту. Міністерство розробляє технічні вимоги до виробництва та використання біопалив, забезпечує видачу гарантій походження електричної енергії з альтернативних джерел та пропонує заходи для стимулювання використання відновлюваних джерел енергії у транспорті. Крім того, Міненерго сприяє розвитку інфраструктури для електромобілів, включаючи зарядні станції, що є важливою частиною сучасної транспортної інфраструктури. Міністерство розробляє нормативно-правові акти для регулювання цієї сфери та забезпечує інтеграцію електромобільної інфраструктури в енергетичну систему. Також Міненерго бере участь у міжнародних проектах, спрямованих на розвиток транспортної інфраструктури з використанням відновлюваних джерел енергії, що сприяє інтеграції України в європейські та міжнародні енергетичні мережі [13].

Висновки. Отже, провідним адміністративним органом, який забезпечує публічне адміністрування транспортної інфраструктури є Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури України. Воно здійснює формування та реалізації державної політики у галузях (сферах) автомобільного, залізничного, авіаційного, трубопровідним транспорту, будівництва, реконструкції та ремонту доріг, шляхопроводів та інших об'єктів транспортної інфраструктури. В автомобільній галузі Мінрозвитку контролює якість дорожнього покриття, впроваджує технічні стандарти та займається розвитком транспортних коридорів. Державна

інспекція України з безпеки на наземному транспорті забезпечує безпеку дорожнього руху та транспортних перевезень. Вона здійснює державний нагляд за дотриманням правил дорожнього руху, ліцензує перевізників, контролює технічний стан транспортних засобів та розслідує дорожньо-транспортні пригоди. Укртрансінспекція також розробляє профілактичні заходи для зниження аварійності. Відповідає за розвиток, модернізацію та експлуатацію залізничної інфраструктури, контролює безпеку перевезень, розробляє стратегії розвитку галузі та забезпечує дотримання технічних стандартів. Мінрозвитку також співпрацює з міжнародними організаціями для інтеграції українських залізниць у європейську транспортну мережу.

Міністерство енергетики України здійснює публічне адміністрування трубопровідним транспортом. Воно формує державну політику у сфері транспортування нафти, газу та інших рідких вантажів, контролює безпеку трубопровідних систем та розробляє стратегії розвитку галузі. Оператори трубопровідних систем, такі як ОГТСУ та Укртранснафта, відповідають за експлуатацію та технічну безпеку магістральних трубопроводів.

Державна служба морського та внутрішнього водного транспорту України забезпечує реалізацію державної політики у сферах морського та внутрішнього водного транспорту. Вона здійснює державний нагляд за безпекою судноплавства, контролює дотримання міжнародних стандартів, видає ліцензії та сертифікати суднам. Адміністрація морських портів України управляє портовою інфраструктурою, забезпечує її розвиток та контролює безпеку мореплавства. Державна авіаційна служба України відповідає за авіаційний транспорт. Вона здійснює державний контроль за безпекою польотів, сертифікує повітряні судна та аеропорти, ліцензує авіакомпанії, також забезпечує інтеграцію української авіації у європейську систему повітряного транспорту.

Отже, адміністративні органи, які здійснюють публічне адміністрування транспортної інфраструктури – це органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування та інші уповноважені суб'єкти, що реалізують державну політику, забезпечують нормативно-правове регулювання, контроль, нагляд та адміністрування у сфері транспортної інфраструктури з метою її безпечного, ефективного функціонування та розвитку.

Список використаної літератури:

1. Приходько А. А. Визначення поняття «публічна адміністрація» у сфері запобігання та протидії корупції в Україні. Правова позиція. № 4 (25). 2019. URL: <https://doi.org/10.32836/2521-6473-2019-4-69-74>.
2. Про адміністративну процедуру. Закон України від 17 лютого 2022 року № 2073-IX. Відомості Верховної Ради України. 2023. № 15, ст. 50.
3. Черноус А. Інституційні складові національної інформаційної інфраструктури: їх створення та правове регулювання. *Національний юридичний журнал: Теорія і практика*. 2023. URL: https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/70-73_2.pdf.
4. Пантась О. В., Писаренко В. П. Державне регулювання у сфері транспорту. Інвестиції: практика та досвід. 2021. № 17. URL: <http://www.investplan.com.ua/?op=1&z=6814&i=17>.
5. Пархета В. Суб'єкти публічного адміністрування та напрями удосконалення публічного адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури в Україні. Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції. ДДУВС. 25.02.2021. URL: <https://er.dduvs.edu.ua/bitstream/123456789/6169/1/56.pdf>
6. Про затвердження Положення про Міністерство розвитку громад та територій України: Постанова Кабінету Міністрів України від 30 червня 2015 року № 460 (в редакції постанови КМ № 1545 від 31.12.2024). Законодавство України. 2025. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/460-2015-%D0%BF#Text>.
7. Про затвердження Положення про Державне агентство відновлення та розвитку інфраструктури України: Постанова Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2014 року № 439 (в редакції постанови КМ № 193 від 21.02.2023). Верховна Рада України. 2023. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/439-2014-%D0%BF#Text>
8. Про затвердження Положення про Державну інспекцію України з безпеки на наземному транспорті: Постанова Кабінету Міністрів України від 17 липня 2014 року № 299. Законодавство України. 2014. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/299-2014-%D0%BF#Text>.
9. Деякі питання оптимізації функціонування центральних органів виконавчої влади у сферах морського і внутрішнього водного транспорту та судноплавства: Постанова Кабінету Міністрів України від 6 березня 2022 року № 212. Законодавство України. 2024 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/212-2022-%D0%BF#Text>
10. Статут Державного підприємства «Адміністрація морських портів України»: Наказ Міністерства інфраструктури України від 25 березня 2016 року № 119 (нова редакція). Законодавство України. 2016. URL: <https://mtu.gov.ua/files/%D0%A1%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%83%D1%82%20%D0%A0%9C%D0%9F%D0%A3.pdf>.
11. Про затвердження Положення про Державну авіаційну службу України: Постанова Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 2014 року № 520 (у редакції від 3 травня 2023 року). Законодавство України. 2023. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/520-2014-%D0%BF#Text>.
12. Про затвердження Положення про Український центр планування використання повітряного простору України та регулювання повітряного руху: Наказ Міністерства інфраструктури України, Міністерства оборони України від 7 липня 2016 року № 232/348. Законодавство України. 2016. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1089-16#Text>.
13. Положення про Міністерство енергетики України. Постанова Кабінету Міністрів України від 17 червня 2020 року № 507. Законодавство України. 2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/507-2020-#Text>.

Plavshuda V. V. Administrative bodies that ensure public administration of infrastructure in Ukraine

The article explores the legal nature of administrative bodies that carry out public administration of transport infrastructure in Ukraine. These include executive authorities, local self-government bodies, and other authorized entities that implement state policy, ensure regulatory and legal regulation, control, supervision, and management in the field of transport infrastructure to ensure its safe and efficient functioning and development. The leading administrative body in this area is the Ministry of Communities, Territories, and Infrastructure Development of Ukraine, which is responsible for forming and implementing state policy in the fields of automobile, railway, aviation, and pipeline transport, as well as in the construction, reconstruction, and repair of transport infrastructure facilities. Its activities focus on ensuring transport safety, standardizing road surfaces, developing transport corridors, and integrating Ukrainian infrastructure into international networks. A significant role in transport safety is also played by the State Inspection of Ukraine for Land Transport Safety, which monitors compliance with traffic regulations, licenses carriers, and investigates road traffic accidents. At the same time, Ukrtransinspection implements preventive measures to reduce accidents and develops strategies for modernizing railway infrastructure. The article separately examines the activities of

the Ministry of Energy of Ukraine, which administers pipeline transport, formulates policies in the field of oil and gas transportation, and controls the safety of main pipelines. In the field of maritime and inland water transport, the State Service for Maritime and Inland Water Transport of Ukraine carries out administrative regulation functions, overseeing navigation safety, issuing licenses, and certifying vessels. Additionally, the Ukrainian Sea Ports Authority is responsible for the development and modernization of port infrastructure. The aviation sector is regulated by the State Aviation Service of Ukraine, which oversees flight safety, certifies airports, and licenses airlines, facilitating the integration of Ukrainian aviation into the European air transport system.

Key words: *administrative body, air transport safety, domestic water transport state service, international infrastructure integration, licensing of carriers, local self-government, national policy, normative and legal regulation, public authority, public control and supervision, road safety, road operation and reconstruction, State Inspection of Ukraine, technical condition of vehicles, transport infrastructure of Ukraine.*